

"SLUŠOVICKÁ MAFIE" V AKCI

Lze říci, že interpelaci, tykajících se vyšetřování či naopak nevyšetřování trestných činů agrokombinátu Slušovic, a vůbec všeho, co se kolem tohoto družstva dělo, bylo několik a podávali je mnozí. Mezi nimi například také dřívější zaměstnanec JZD Slušovice, poté poslanec někdejšího Federálního

shromáždění a od roku 1993 pozatímni ředitel Bezpečnostní informační služby Stanislav Devátý (ODS). Nebo poslanec České národní rady, později Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a předseda jejího poslaneckého klubu za Občanskou demokratickou stranu Jiří Honajzer.

(Pokračování z minulého čísla)

(Většinu z oněch interpelací jsme už v našem seriálu o Slušovicích otišli, nebo se o nich alespoň zmínil. O téhle, s níž se čtenáři seznámí v následujících řádkách, zatím nepadlo ani slovo. To, že tak činíme teprve teď, má ale svůj konkrétní důvod: Bezprostředně se totiž váže k okolnostem, faktům a údajům, jež budou zveřejněny v následujících několika pokračováních.)

Část XVIII.

Zmíněná interpelace je však důležitá nejen kvůli svému obsahu. Velký význam má i z důvodů jiných. Jinak řečeno, oba jmenovaní poslanci, Stanislav Devátý a Jiří Honajzer, byli s výjimkou několika členů agrokombinátu Slušovice jedni, co podali na činnost a prakticky slušovických funkcionářů, pánu docenta ing. Františka Čubu, CSc., a Pavla Dřhu, trestní oznámení. Díky Stanislavu Devátému a Jiřimu Honajzrovi bylo také nakonec zahájeno vyšetřování. Díky tlaku obou poslanců musel nakonec český ministr vnitra ustavit začátkem léta 1991 na "causu" Slušovice speciální vyšetřovací skupinu.

INTERPELACE, KTEROU SMETLI SE STOLU

Interpelace, o níž teď bude řeč, byla podána 9. dubna 1991 v České národní radě Jiřim Honajzrem a to právě českému ministru vnitra Tomáši Sokolovi. Zde je její doslovný text:

Vážený pane ministře, v souladu s jednáním řádem České národní rady se na Vás obracím s následující interpelací.

Jedním z charakteristických rysů dnešní v nás 1990 byl přesun bývalých notenkůlů politiků a vyloučených policistů do ekonomické sféry. Tito lidé využívají svých dřívějších vztahů a vazeb se zaměstnanci státní správy, ministerstev, případně agenturní sítě a s jejich pomocí získávají výsadní postavení v podnikatelské oblasti (např. ne-

omezené úvěry, daňové úvěry, celní zvýhodnění a pod.).

Jsem informován o tom, že tento stav se plně odráží na situaci ve zlímském okrese, kde má sídlo i DAK Slušovice. Do tohoto družstva a z něho vzniklých nebo bývalých pracovníků založených společností se přesunuli také mnozí z propuštěných důstojníků bývalé Státní bezpečnosti, část někdejšího vedení Okresní správy SNB Zlín a dále vysocí důstojníci z Krajské správy SNB Brno. Za všechny uvedu např. podplukovníka Vladimíra Lauckého - dřívějšího náčelníka I. odboru správy StB Brno, podplukovníka Václava Kiliána - před listopadem 1989 náčelníka V. správy federálního ministerstva vnitra, podplukovníka Karla Belatku, bývalého náčelníka VI. odboru Správy StB Brno a majora Josefa Vyoralka, někdejšího politrukra Okresní správy SNB Zlín.

Proč našli tyto lidé útočité práve v DAK Slušovice a jeho dceřiných společnostech je zřejmé. Naši řádnými tajemstvími, že před několika lety byla uzavřena kolektivní smlouva o spolupráci mezi vedením JZD Agrokombinát Slušovice a I. správou Státní bezpečnosti federálního ministerstva vnitra, tzv. rozvojovou. Díky této smlouvě získalo družstvo činné ekonomické výhody, které byly pro jiné organizace nedostupné, a to např. bezcelní dovoz zboží, dovoz embargovaného zboží i poznatky zejména z biotechnologie. První správa StB totiž poskytovala Slušovicím za jejich služby v rámci spolupráce výsadky výzkumů nebo vzorky materiálů, které se jí podařilo získat v zahraničí a tyto pak byly často prezentovány jako výsledky slušovického výzkumu. Je přinejmenším zarážející, že tato spolupráce pokračovala až do podzimu roku 1990.

V současné době probíhá vyšetřování trestné činnosti ve výrobním družstvu BETA Zlín - dříve Bojkovice (tím je myšleno období ze začátku jara 1991, pozn. autor), v jehož vedení jsou bývalí funkcionáři JZD Agrokombinát Slušovice. Podstata vyšetřované trestné činnosti spočívá v tom, že určitý výrobek DAK Slušovice dle cenového výměru o hodnotě 1590 Kčs byl prodán

přes několik organizací prostřednictvím výrobního družstva BETA zpět do slušovického družstva, ovšem již za částku 3800 korun. Cenový rozdíl, který touto transakcí vznikl, pak zůstal v pokladně výrobního družstva BETA. V tomto konkrétním případě je prokazatelné, že na majetek slušovického družstva vznikla škoda nejméně 6 miliónů Kčs. Je na výstout pravděpodobné, že tento scénář podnikání je používán i jinými společnostmi, v jejichž čele stojí bývalí představitelé DAK Slušovice.

Za alarmující považují skutečnosti, které dále uvedu. Šetřením výše zmíněného případu byl pověřen vyšetřovatel Okresní správy Zlín. (Jde o kapitána Alexeje Žáka, toho času československého "emigranta" ve Švýcarsku, o němž jsme se zmiňovali už nejdnou, pozn. autor.) Již krátce po zahájení vyšetřování mu začaly docházet anonymní výhrůžné dopisy i telefonáty, ve kterých je mu dokonce vyhrožováno fyzickou likvidací, pokud bude ve vyšetřování pokračovat. Tyto poznatky byly předány inspekcí ministerstva vnitra České republiky se žádostí o poskytnutí ochrany pro zmíněného vyšetřovatele. Ministerstvo vnitra však dosud na tuto žádost nereagovalo. Naopak se stalo, že místo šetření byl dotyčný vyšetřovatel v průběhu měsíce února několikrát sledován orgány zvláštního odboru Krajské správy VB Brno. Tyto poznatky byly opětovně oznámeny inspekcí ministerstva vnitra České republiky, a to i včetně státních poznávacích značek automobilů, které se sledování účastnily. Bohužel však opět bez výsledku. V průběhu vyšetřování byly pak dále zjištěno, že dochází k úniku informací o stavu a průběhu vyšetřování ze strany pracovníků Okresní správy VB Zlín do Slušovic. Tyto informace byly opět předány inspekcí ministerstva vnitra České republiky - a znovu bez efektu.

Vzhledem k tomu, že existují vazby mezi současným vedením Krajské správy SNB Brno a jejich vyloučeními kolegy - dnes zaměstnanci Slušovic (či zmíněných společností), obrátil se velitel Okresní správy VB Zlín kapitán ing. Bedřich Koutný přímo na Vás se žá-

dstí o vytvoření speciálního týmu, který by se zabýval zjištěnými poznatky o trestné činnosti. Pomoc sice byla přislíbena, ale do dnešního dne nebyla účinně realizována.

(Tady malé autorské pozastavení: Tím byl nakonec začátkem léta roku 1991 ustaven; čili v června pár měsíců po téhle interpelaci, a to v čele s majorem Arnoštem Kukačkou. Ano. Stejným, který 2. dubna 1992, jak uvidíme později, smetl se stolu všechny důležitě podněty a poznatky o podezření o trestné činnosti slušovické "mafie" a jejich čelních představitelů. Ale o tom až v dalších částech našeho seriálu, teď se vraťme k textu Honajzrovy interpelace...)

Naproti tomu podal jeden z obviněných oznámení na vyšetřovatele (tj. kapitána Alexeje Žáka, pozn. autor), že se pokusil jeho prostřednictvím vydat docenta ing. Františka Čubu, CSc. (podle deníku Mladá fronta Dnes se mělo jednat o částku milión dolarů). Příslušné orgány, na rozdíl od své dřívější nečinnosti okamžitě zahájily šetření a během několika dnů provedly řadu tendence zaměřených výsledek. Z celého postupu je jasné patrná snaha o to, aby tento případ byl vyšetřovatel Okresní správy VB Zlín odebrán a šetření ve Výrobním družstvu BETA tak bylo zpomaleno, nebo dokonce úplně zastaveno. Uvedený bleskový zásah může nasvědčovat tomu, že vazby mezi některými pracovníky ministerstva vnitra a funkcionáři "slušovicích" společností přetrvávají i nadále.

Situaci, kterou jsem popsal, považují za velmi alarmující. Vzhledem k tomu, že hospodářská činnost provozovaná ve Slušovicích neodevlným způsobem již přesahuje rámec zlímského okresu, a domnívám se, že i České republiky, žádám Vás, abyste v součinnosti s federálním ministerstvem vnitra věnoval tomuto případu zvýšenou pozornost a aby Okresní správy VB Zlín byla v tomto směru poskytnuta urychleně pomoc.

Vzhledem k závažnosti a aktuálnosti případu žádám o odpověď ve zkrácené lhůtě (alespoň ústně na plé-

na České národní rady ve dnech 23. až 26. dubna 1991).

(Tolik tedy k interpelaci poslance České národní rady Jiřího Honajzra. Odpověď na ni si přečtete v následujících řádkách. Teď jen malá poznámka na okraj. Prakticky došleš, že do roku 1995 nikdo pořádně neinformoval veřejnost o výsledku šetření podezření z trestné činnosti výrobního družstva BETA. Jako by tento případ, který před roky tolik čeril hladinu veřejného mínění, snad ani neexistoval. Zato kolem kapitána Žáka, od poloviny roku 1991 emigrantka ve Švýcarsku, byla rozruch víc než dost. Trestní oznámení, zatýkáč...)

MINISTR VNITRA JUDR. TOMÁŠ SOKOL ODPOVÍDÁ

A lze říci, že dost rychle. Už za osm dní, přesněji 17. dubna 1991, odesílá poslanci České národní rady Jiřímu Honajzrovi písemně svou odpověď. Kupodivu, přesto, že se jednalo o Slušovice (nebo právě proto), si český ministr vnitra JUDR. Tomáš Sokol pospíšil. Na rozdíl u jiných věcí, majících bezprostřední vztah k "horkému" problému "slušovické mafie". Například už k ustavení zmíněné speciální vyšetřovací skupiny, kterýž problém řešil pan ministr nepochybně podstatně dříve... Ale přejděme ke konkrétním údajům a dejme konečně slovo JUDR. Tomáši Sokolovi, přesněji jeho odpovědi, kterou poslanci Honajzrovi předala předsedkyně České národní rady Dagmar Burešová.

Podle § 89 zákona ČNR číslo 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, předkládám České národní radě odpověď ministra vnitra České republiky Tomáše Sokola na interpelaci poslance Jiřího Honajzra.

Vážený pane poslanče, obdržel jsem Vaši písemnou interpelaci ve věci vyšetřování trestné činnosti v DAK Slušovice a z něho vzniklých společností. Obdobnou interpelaci rovněž vnesl poslanec Federálního shromáždění Stanislav Devátý. Zásadní problém je v tom, že sdělovací prostředky neinformovaly ve věci zcela úplně a s ohledem na podstatu věci nelze v současné době úplnou informaci zveřejnit. Především není pravda, že by nebyly vyvozeny příslušné závěry z vývoje situace v souvislosti

s vyšetřováním trestné činnosti ve Slušovicích. Věc je sledována všemi odpovědnými pracovníky včetně Inspekce ministerstva vnitra, krajské a obvodové prokuratury. Vzhledem k současnému vývoji situace bylo rozhodnuto přistoupit k zásadním změnám ve způsobu vyšetřování. Byl vytvořen speciální tým, který dokončí započaté vyšetřování. Jakékoliv další podrobnosti sdělovat nemohu, neboť bych tím mohl průběh vyšetřování ohrozit. Mohu však dodat, že za přítomnosti prvního náměstka federálního ministerstva vnitra Jana Růmky, náměstka ministra vnitra Arnošta Kohůta, generálního prokurátora České republiky JUDR. Ludvíka Brunera, mne a několika dalších osob, byla celá záležitost detailně probírána, byla vyjasněna stanoviska a vytvořena koncepce dalšího postupu.

Omlouvám se za určitou stručnost své odpovědi a současně věřím, že pochopíte důvody, které mne k tomu vedou. S pozdravem

Tomáš Sokol, v. r.

(Je zcela logické, že poslanec České národní rady Jiří Honajzr ze "status quo" věci běžících kolem Slušovic (tedy v dubnu 1991) nebyl spokojen: Proto musel vyvodit z odpovědi ministra vnitra České republiky JUDR. Tomáše Sokola závěry. Čilina ně reagovat, a to na nejbližším jednání pléna České národní rady. Učinil tak dne 8. května 1991 svým zásadním stanoviskem, které se setkal s bouřlivou reakcí poslanců České národní rady.)

Vzhledem k tomu, že autor tohoto seriálu onen text odpovědi, či spíše "kontraodpovědi", dostal od pana poslance Jiřího Honajzra k dispozici, dovolujeme si jej zveřejnit:

Vážený pane předsedačce, dámy a pánové:
Chápu a jsem ochoten přijmout od-

pověď pana ministra tak, jak ji České národní radě učinil. Dovolím si pouze několik poznámek.

Pan ministr ve své odpovědi uvádí, že není pravda, že nebyly vyvozeny příslušné závěry vývoje situace v souvislosti s vyšetřováním trestné činnosti ve Slušovicích. Troufám si říci, že tyto ZÁVĚRY BYLY VYVOZENY POZDĚ, COŽ PATŘE SOUVISÍ S CELKOVOU SITUACÍ NA MINISTERSTVU VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY A VE VELENÍ POLICIE ZVLÁŠTĚ.

Tento svůj názor opírám mimo jiné i o výrok generálního prokurátora České republiky pana Brunera, který byl uveden v Občanském deníku dne 26. dubna 1991. Čtují: Po jednání výboru petičního, pro právní ochranu a bezpečnosti České národní rady dne 18. dubna 1991 poznamenal generální prokurátor České republiky Branner, že bylo VELKOU CHYBOU, že tým odborníků nebyl v tomto případě nasazen hned zpočátku.

Žádám tedy ministra vnitra, ale

utáhnout si opasky. Většina z nich i dnes ví, že pouze tudě věsta ke spacení dluhů minulosti a zároveň cena k budoucí prosperitě.

Velice těžko se mi však těmto lidem, a obzvláště družstevníkům, vysvětluje, proč těm, kdo si opasky vůbec nemusí utahovat, za to se jim klidně denně mohou smát do očí (ano, už nejenom za zády, ale přímo do očí), jsou bývalí nomenklatury a estébáci darebáci, do jejichž kapsy zmizely v minulosti nelegálně desetitisíce a statisíce, a dnes tam mizí milióny a stamilióny.

A co my?! Prokuratury, vlády, parlamenty, policie? NÁM JE TO JEDNO? MY S TÍM SKUTEČNĚ NEDOKÁŽEME NIC UDĚLAT? V takovém případě jsem jenom zvědav, jak dlouho si ještě budeme myslet, že jsme to my, kdo má FAKTICKOU MOC V TOMTO STÁTĚ!!!

Odpověď ministra Sokola přijímám. Děkuji.

Tady už skutečně, bez ohledu na interpelaci poslance České národní rady Jiřího Honajzra - spíše s přihlídnutím k ní - zbývá zeptat se dnes už exministra vnitra České republiky Tomáše Sokola a expremiéra české vlády Petra Pitharta: "Pánové, co jste za dobu své vlády udělali, aby se situace změnila?" Proč komunistické nomenklatury vládnou ve státě dál? Proč, místo aby se prokazovala trestná činnost slušovickým bossem, je policejní (a zřejmě i vyšší) orgány ochraňují? A legálně, veřejně a bez ostychu zahlazují stopy po jejich trestné činnosti!

(Myslím, že i tohle by si měli všichni uvědomit. Stejně tak jako skutečnost, že obdobnou otázku je dnes nutné položit znovu. Garnituře, která je u moci od voleb z června 1992 a v podstatě status quo nezměnila. Otázku je ovšem nutné položit také poslanci Jiřímu Honajzrovi, který k této vládní garnituře jako jeden z vedoucích funkcionářů Občanské demokratické strany a českého parlamentu, patří. A připomenout mu jeho prohlášení před poslanci České národní rady ze dne 8. května 1991. Otázku je ovšem nutné také položit prozatímnímu řediteli Bezpečnostní informační služby Stanislavu Devátému. "Pánové, s výjimkou interpelací a několika trestních oznámení, co jste z řad svých funkcí udělali pro to, aby se causa Slušovice konečně dostala před soud? Aby ti, co kradli a podváděli, byli potrestáni?)

(pokračování přístě)
Jiří F. PILOUS